

اخبار

درخواست حمایت گسترده‌تر از تئاتر خیابانی

نگاهی وصله‌ای نکند

کارگردان نمایش خیابانی **ابن کجا و آن کجا** که در سی و هفتمین جشنواره تئاتر فجر حضور داشت درباره جشنواره امسال معتقد است: **با توجه به اینکه** من چندین بار در جشنواره‌ی تئاتر فجر حضور داشتم و سال گذشته نیز نمایشم ۵ تندیس گرفت و نمایش برگزیده جشنواره شد، نگاهم به این جشنواره این است که برگزار کنندگان و بانیان این جشنواره، نگاهی وصله‌ای به نمایش‌های خیابانی دارند و این نوع نمایش‌ها برای آنها اولویت ندارد.

پژمان شاهرودی که با ایستا گفت‌وگو می‌کرد، ادامه داد: متأسفانه این موضوع به این خاطر است که آنها احساس می‌کنند تهیه و تولید نمایش خیابانی به سهولت انجام می‌شود و تئاتر خیابانی نسبت به تئاتر صحنه‌ای ارزش کمتری دارد و در هزینه دادن به بچه‌های خیابانی و حمایت کردن از آنها این موضوع به عینه مشهود است و نه تنها من بلکه تمام بچه‌های نمایش خیابانی از این موضوع دل چرکین هستند.

او با بیان اینکه باید یک نگاه وسیع‌تری به این هنر متعالی داشته باشیم ادامه داد: می‌بینم در تمام تبلیغات جشنواره تئاتر فجر نوشته شده است که استقبال مردم از نمایش خیابانی بیشتر از تئاترهای صحنه‌ای است، بنابراین باید به هردو آن‌ها یکسان نگاه شود و اگر کمک هزینه‌ای به بخش تئاتر صحنه‌ای داده می‌شود، به نمایش‌های خیابانی هم داده شود.

این کارگردان که از شهر بروجرد در جشنواره امسال حضور داشت، بیان کرد: من با یک گروه ۱۵ نفره و دکور کارم به تهران آمدم و تنها ۴ میلیون کمک هزینه دریافت کردم، در صورتی که بچه‌های صحنه‌ای خیلی بیشتر از ما کمک هزینه می‌گیرند و این یک ناعدالتی است. اگر قرار است این هنر ادامه دار باشد، باید عدالت بین آنها برقرار شود.

او تأکید کرد: برای نمایش‌های خیابانی هم تلاش شده و برای تولید آن‌ها وقت گذاشته می‌شود. من برای این کجا و آن کجا ۶ ماه وقت گذاشتم و با گروه تمرین کردم بنابراین این گونه نیست که یک شب یک تئاتر خیابانی را آماده کنیم و وارد جشنواره شویم.

شاهرودی در ادامه با بیان اینکه اگر از بچه‌های تئاتر خیابانی حمایت نشود، این هنر متعالی به بن بست می‌خورد افزود: در نمی‌دانم چه کسی گفته که بچه‌های خیابانی نمی‌توانند کار صحنه‌ای انجام دهند. خود من در بخش بین‌الملل امسال کارم پذیرفته شد اما چون در بخش خیابانی حضور داشتم از بخش بین‌الملل کنار گذاشته شدم.

این کارگردان تئاتر گفت: من با حمایت از امیر حسین شفیعی به عنوان کسی که سالهاست برای تئاتر خیابانی زحمت کشیده است موافقم و مطمئن هستم که امیرحسین می‌تواند از پس این حجم و گونه‌ی نمایشی سربلند بیرون بیاید، لذا بچه‌های خیابانی نیز باید توانایی خود را هم‌تراز با امیر حسین بالا ببرند تا به آنها نیز چنین پیشنهادهاتی برای تولید بشود. او تصریح کرد: عاجزانه از تمام بانیان جشنواره‌ها می‌خواهم که نگاه بهتری به بخش خیابانی داشته باشند، چرا که اگر این بخش نباشد آن چیزی که در بخش صحنه‌ای هست به وجود نخواهد آمد.

شاهرودی با بیان اینکه هنوز جایزه نمایش‌ام که پارسال در بخش خیابانی برگزیده شد را دریافت نکرده‌ام افزود: با این وجود به ما گفتند از سال بعد در تولید حمایت‌مان می‌کنند، در صورتی که حمایت هم اجرایی عمومی او بیان کرد: متأسفانه در کشورنام هیچ حمایتی برای اجرای عمومی نمایش‌های خیابانی نداریم مصداق بارز این موضوع همین است که بهترین نمایش خیابانی سال گذشته تاکنون هیچ اجرای عمومی نداشته است.

این کارگردان در ادامه تأکید کرد: اما این اتفاق باید بیفتد و مرکز هنرهای نمایشی و کانون تئاتر خیابانی برای کارهای برگزیده اجرای عمومی بگیرند، همچنین شرایط اجرا در شهرهای دیگر را برایشان فراهم کنند تا کارهای خوب خیابانی دیده شوند و مردم بیشتر با این کارها آشنا شوند. این موضوع در تئاتر صحنه‌ای اتفاق می‌افتد. همچنین اگر تئاترهای خیابانی برنده جایزه‌ای در فجر می‌شوند، همان موقع آن را دریافت می‌کنند.

شاهرودی با بیان اینکه تئاتر خیابانی گیشه‌ای ندارد افزود: زمانی که ما بچه‌های تئاتر خیابانی برای مردم کار می‌کنیم، باید از یک جایی حمایت شویم و حمایت هم باید از طریق مرکز صورت گیرد، اما به هیچ وجه هیچ حمایتی از ما صورت نمی‌گیرد.

او در بخش دیگری از صحبت‌هایش درباره حمایت‌ها و تبلیغاتی که برای نمایش نامیرا شد، گفت: متأسفانه این حمایت‌ها و تبلیغات، برای نمایش‌های دیگر مانند نمایش من نشد اما من خیلی خوشحالم که از یک کار خیابانی حمایت شده است و دستشان درد نکند و نوش جان امیر حسین شفیعی. این کارگردان ادامه داد: من عاجزانه می‌خواهم اگر مسئولی در یک ارگانی قرار است از یک تئاتر خیابانی حمایت کند، کار بچه‌های دیگر هم ببیند. امیر حسین شفیعی کاربلد است و کارش درست است اما باید این حمایت‌ها وسیع‌تر شود.

او گفت: از هیچ‌یک از بچه‌های تئاتر خیابانی حمایت نمی‌شود و باید آقای شهرام کرمی مدیر اداره نمایش‌های هنری، اتاق فکری برای بچه‌های تئاتر خیابانی درست کند و بعد به این نتیجه برسند که از کدام کار، چگونه حمایت کنند.

شاهرودی در پایان بیان کرد: خوب است اگر امسال از یک کار حمایت شده، سال بعد از چند کار حمایت شود، این خیلی زیباتر است. اما با این اتفاق یک فضای تشنج بار برای گروه‌ها به وجود آوردند و آنها مدام با خود درگیر هستند که چه تفاوتی با امیر حسین شفیعی دارند؟ کار شان چه فرقی دارد و چرا باید همه تبلیغات و تبلیغات ایران تئاتر برای این نمایش باشد؟ و وزیر به دیدن این نمایش بیاید؟ بسیار کار خوبی کردند که از امیرحسین حمایت کردند و باید این حمایت صورت بگیرد، اما امیدواریم با تشکیل اتاق فکر این حمایت‌ها را گسترده‌تر کنند.

جشنواره «موسیقی عاشیقی مکتب ارومیه» برگزار می‌شود

مسئول واحد موسیقی حوزه هنری آذربایجان غربی از اجرای سومین جشنواره استانی «موسیقی عاشیقی مکتب ارومیه» در اسفند ماه سال جاری در سالن شیخ صفی الدین ارموی این شهرستان خبر داد. به گزارش ایسنا، داریوش علیزاده در جمع خبرنگاران گفت: این جشنواره طی سه مرحله در روزهای سیزدهم، بیستم و بیست و هفتم اسفند ماه سال جاری با حضور بیش از ۵۰ نفر از هنرمندان موسیقی عاشیقی آذربایجان غربی از شهرستان‌های ارومیه، ماکو، خوی، سلماس، نقده و میاندوآب در سبک و مکتب عاشیقی ارومیه برگزار می‌شود.

آزادی قاچاقچی ناشران را اسیر کرده

یک بام و دو هوای روزگار کتاب؟!

کند. آیا این که چه می‌فروشند، مهم نیست؟ در صورتی که برای ما ناشران خیلی سخت‌گیری می‌شود. این درحالی است که مردم به ما اعتراض می‌کنند که چرا شما تخفیف نمی‌دهید؛ اما این‌ها را نمی‌دانند. این‌ها چیزهایی است که از سوی متولیان پیگیری می‌شود اما حل نمی‌شود.

تعطیلی در همسایگی

در شهری که خیلی از کتابفروشی‌هایش تقریباً یک‌شکل و پر از کالاهای دیگر شده‌اند این‌که یک کتابفروشی مخاطبان را کمی به یاد گذشته بیندازد شاید جذاب باشد؛ قفسه‌هایش شبیه بقیه خیلی جدید و شیک نباشد، اما کتاب‌ها با نظم خاصی دیوار تا دیوار مغازه را پر کرده باشند.

صاحب کتابفروشی «شاهنامه» می‌گوید که استاد دانشگاه بوده و حالا چند سالی است که در این کتابفروشی مشغول است. وقتی از وضعیت کتاب از او پرسیده می‌شود، می‌گوید: فروش که خوب نیست، وضعیت کاغذ و توان خرید مردم باعث شده که کتاب فروش چندانی نداشته باشد.

محمدی از حال بد بازار کتاب به تعطیل شدن کتاب‌هایی در چند پلاک و چند کوچه آن طرف‌ترش اشاره و بیان می‌کند: در همین چند سال اخیر، چهار کتابفروشی در این خیابان شامل نشر نر، نشر رود، نشر آبی و نشر مطبوعات تعطیل و بسته شدند. او می‌افزاید: هیچ‌وقت کتاب‌های همیشه تعطیل نمی‌شود چون کتاب برای دوستدارانش روح زندگی است اما شاید به‌طور مقطعی این اتفاق بیفتد.

این کتابفروش در پاسخ به این‌که کدام کتاب را در چند وقت اخیر بیشتر فروخته است، می‌گوید که فروش خوب نبوده که او بتواند بگوید چه کتابی بیشتر فروش رفته است: «از صبح می‌آیم و می‌نشینیم و هیچ خبری هم نیست؛ بعضی روزها حتی شبت هم نمی‌کنیم»، این را می‌گوید اما باز بی‌آن‌که از همراهی با کتاب‌ ناامید باشد، بدرقمان می‌کند.

آزادی قاچاقچی ناشران را اسیر کرده

چرخ‌فلک روزگار برای ناشران انگار طور دیگری می‌گردد و ناشرانی هم که حتی بیشتر از بقیه دست‌شان به دهان‌شان می‌رسد اوضاع خیلی بر برفق مرادشان نیست. می‌گویند فرق چندانی نمی‌کند که کدام نشر باشی، این اوضاع به همه صدمه می‌زند؛ شاید اصلاً از سرچشمه قطع است!

مدیر کتابفروشی یکی از نشرهای قدیمی درباره وضعیت فروش کتاب می‌گوید: همه چیز ناشی از اقتصاد مملکت است و همه شاهد افزایش روزافزون قیمت‌ها هستیم. متأسفانه کتاب آخرین کالایی است که مردم می‌خرند و از همه بیشتر کتاب‌است که ضربه می‌خورد. این وضعیت خیلی هم ربطی به نشر ندارد اما ناشران کوچک بیشتر ضربه می‌خورند.

او با اشاره به صدمه‌ای که جریان قاچاق کتاب به ناشران زده است، اظهار می‌کند: همه ناشران از این قطعه ضربه خیلی زیادی خورده‌اند و با وجود این‌که همه ناشران پیگیری کرده‌اند، عملاً انگار پیشرفتی حاصل نشده است.

این کتابفروش می‌افزاید: یکی از سردمداران زیرک‌س و قاچاق

مسئول واحد موسیقی حوزه هنری آذربایجان غربی از اجرای سومین جشنواره استانی «موسیقی عاشیقی مکتب ارومیه» در اسفند ماه سال جاری در سالن شیخ صفی الدین ارموی این شهرستان خبر داد. به گزارش ایسنا، داریوش علیزاده در جمع خبرنگاران گفت: این جشنواره طی سه مرحله در روزهای سیزدهم، بیستم و بیست و هفتم اسفند ماه سال جاری با حضور بیش از ۵۰ نفر از هنرمندان موسیقی عاشیقی آذربایجان غربی از شهرستان‌های ارومیه، ماکو، خوی، سلماس، نقده و میاندوآب در سبک و مکتب عاشیقی ارومیه برگزار می‌شود.

آزادی قاچاقچی ناشران را اسیر کرده

یک بام و دو هوای روزگار کتاب؟!

کتاب ندارند، مراجعه‌شان به این مراکز به تکرار برسد. در کنار کتاب، گردنبند، گوشواره، شبقاق، کیف و عرضه می‌شود و خود کتابفروشی‌ها هم دارند فضای سابق‌شان را به جایی شبیه به کافه‌ها می‌دهند. البته البته این تغییر چهره اغلب به سود صنف کتابفروش بوده است و مردم اگر کتاب نخرند اقلاً چیزهای دیگری که می‌خرند یا اقلاً به همراه جمع دوستان در کافه که جمع می‌شوند.

محمدعلی جعفریه در پاسخ به این‌که آیا چنین فضاهایی اصلاً در شان کتاب است، اظهار می‌کند: شان یک مقوله جدا است. کسی که ناشر یا کتابفروش شده حتماً شان کتاب را می‌داند و دارد. کتابفروش و ناشر صاحب یک کالای فرهنگی هستند و فروشگاه کتاب یک سوپرمارکت فرهنگی است. همه‌جای دنیا هم یک کافه کتاب در کتابفروشی‌ها دارند. پس ما خارج از این نیستیم و در آن‌جا هم بخشی وجود دارد تحت عنوان گیفت که کالاهای فرهنگی در کنار کتاب عرضه می‌شود.

او همچنین می‌گوید: ما یک شرایط بحرانی داریم که الان مردم مشکل دارند و سراغ کتاب نمی‌آیند. اما برای خیلی‌ها هنوز هم کتاب نسبت به کالاهای دیگر لوبت دارد و بستگی به فرد دارد. ما فقط به عنوان ناشر می‌توانیم از سود مالی خود کم کنیم تا مصرف‌کننده بتواند کتاب بخرد و این یک توافق است بین اهل قلم. مردم اگر احساس نیاز کنند کتاب را تهیه می‌کنند. اگر نه هم، حتی اگر کتاب را بنگار هم باشد، نمی‌خرند.

مردم هنوز کتاب می‌خرند

«هنوز؟» اسم‌شان را متناسب انتخاب کرده‌اند. می‌توانی رو به کتاب‌های مورد علاقات بنشینی، کتابی را که به دنبالش می‌گشتی در دست بگیری و گوشت را برای شنیدن موسیقی در حال پخش کنی. تزی

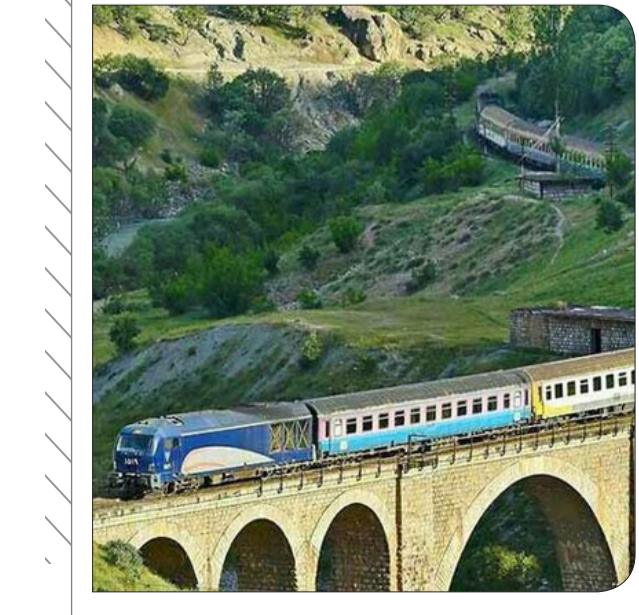
وقتی از مسئول کتابفروشی درباره حال و روز فروش کتاب‌ها پرسیده می‌شود می‌گوید: به‌هرحال قیمت کتاب به نسبت دو ماه قبل خیلی تغییرات اساسی داشته است و همین‌طور تصاعدی در حال زیاد شدن است. هیچ قاعده‌ای برای زیاد شدن قیمت کتاب از یک چاپ به چاپ بعدی وجود ندارد. هر نفر هرچقدر که می‌خواهد به قیمت کتاب اضافه می‌کند چون قیمت کاغذ همین‌طور بالا می‌رود و معلوم نیست هر کتابی که تجدید چاپ می‌شود قیمت از کدام کاغذ خریداری شده است. برای همین آشفتگی به وجود آمده از طرفی هم در خرید کتاب از سوی مخاطب تأثیر دارد و کتابی که گران باشد حتی با این‌که مخاطب دوست دارد اما نمی‌تواند آن را بخرد ولی اصلاً خرید کتاب خیلی افت نکرده است. مردم شاید کمتر می‌توانند کتاب بخرند اما می‌خرند و دنبال کتاب‌هایی که می‌خوانند، می‌آیند و در سبد خرید هفتگی‌شان یک یا چند کتاب هست.

او درباره فضای این کتابفروشی نیز بیان می‌کند: ما در این‌جا فقط کتاب می‌فروشم برخلاف دیگر کتابفروشی‌هایی که در سال‌های گذشته شروع کرده‌اند به فروش صنایع‌دستی مثل شبقاق و غیره. در کتابفروشی‌های آپارتمانی مثل ما فقط افرادی که ما را می‌شناسند وارد می‌شوند، و هر مشتری گزری وارد نمی‌شود و این باعث می‌شود تا شلوغی کتابفروشی‌هایی را که در خیابان وجود دارند نداشته باشیم. از آن طرف آندهایی هم هستند که مخاطب خاص این‌جا هستند از طرفی کتابفروشی‌های دیگر به خاطر صنعتی شدن‌شان و واردکردن چیزهای دیگری به جز کتاب، حجم زیادی آدم را داخل خودشان جا می‌دهند و مشتری کتاب‌خوان‌شان را از دست می‌دهند. مشتری‌ها شروع می‌کنند به برای کتاب نبودن. در حالی‌که فضای کتابفروشی، فضایی است که باید برای خواندن کتاب مناسب باشد و موزیک خاص خود در آن پخش شود. حتی فروشنده آن کسی باشد که با افراد گپ‌و‌گفت داشته باشد.

این کتابفروش معتقد است برای کتابفروشی‌های دیگر مشتری‌های گزری جایگزین مشتری‌های خاص و کتاب‌خوان شده‌اند و این باعث می‌شود که ضرری احساس نکنند. او می‌افزاید: کتابفروشی‌های سطح شهر دارند تبدیل می‌شوند به گذرگاه‌هایی که آدم‌های زیادی در آن‌ها رفت‌وآمد می‌کنند و لزوماً به خاطر خرید کتاب نیامده‌اند. این شلوغی باعث می‌شود آن افرادی که واقعاً می‌خوانند وقت‌شان را برای کتاب بگذرانند، کتاب از سبد خریدشان حذف شود و جایگزین‌شان می‌شوند آدم‌هایی که دوست دارند وقتی وارد مغازه می‌شوند، در آن همه‌جور کالا وجود داشته باشد.

او از دیگر مشکلات جامعه کتاب به نبود یک چوب الف برای تعیین کتاب خوب و مناسب اشاره می‌کند و می‌گوید خیلی از افراد کتاب می‌خوانند اما چون کتاب خواندن‌شان جریان درستی ندارد و برای درست خواندن هدایت نمی‌شوند، آن را رها می‌کنند.

یک قطار گردشگری جدید در راه است

۷۴ کیلومتر از این مسیر ریلی، برش خورده که آشپارها، تونل‌ها و پل‌های تاریخی و ایستگاه‌های قدیمی راه‌هن لرستان در این بخش قرار دارد.

وی اضافه کرد: مبدأ حرکت این قطار گردشگری، ایستگاه اراک است که مسافران از این نقطه با قطار به درود در لرستان منتقل می‌شوند و از آن پس گردش مسافران روی خط آهن لرستان آغاز می‌شود. سفر با این قطار یک روزه است که در ایستگاه اراک به پایان می‌رسد. خلیلی افزود: قطار گردشگری لرستان تقریباً در تمام ایستگاه‌ها توقف دارد و گردشگران از آن پیاده می‌شوند. این توقف‌ها در پنج شش ایستگاه چند دقیقه‌ای طول می‌کشد که ما به آن «توقف دیدی» می‌گوئیم. قطار در یکی از ایستگاه‌ها حدود ۲۰ دقیقه توقف دارد که فرصتی برای دیدن پل‌های بلند لرستان و آشپارهای آن است. در ایستگاه بیشه نیز این توقف تا دو ساعت ادامه دارد. ایستگاه پایانی این قطار گردشگری، آب مامون است که بعد از یک ساعت توقف دوباره به درود برمی‌گردد و حرکت آن تا اراک ادامه دارد.

سفر با قطار گردشگری لرستان برای سال ۹۸، هر نفر ۱۹۵ هزار تومان قیمت‌گذاری شده است. بسته کامل سفر با این قطار توسط تعدادی از آژانس‌های گردشگری لرستان عرضه شده است. مبدأ حرکت این قطار برخلاف برخی اظهارات مسئولان، تهران نیست و برای همسفر شدن با این قطار گردشگری باید به لرستان یا اراک رفت. قطار گردشگری لرستان در ایستگاه‌های دورود، چم چیت، آشپار عیدانه، بیشه، ۵۰۳، ۵۰۱، سپیددشت، چمسنگر، کنشور، ۵۳۸ و آب مامون توقف دارد و همین مسیر را به دورود و سپس اراک برمی‌گردد.

حرکت قطار گردشگری لرستان از ۲۹ اسفندماه آغاز می‌شود. برنامه این قطار بدون توقف تا پایان تعطیلات نوروز ادامه خواهد داشت و در سال ۹۸ نیز هر پنجشنبه به حرکت در می‌آید.

قطارهای گردشگری از سال ۱۳۹۶ حرکت خود را روی خط راه آهن ایران آغاز کرده‌اند، کمی بعد از ورود نخستین قطارهای توریستی خارجی به ایران. این ایده تا کنون در مسیرهای «تهران سوادکوه ساری» و «تهران زواره» اجرا شده و قرار است هفته آینده مسیر «تهران - لرستان - خوزستان» نیز اضافه شود. سوای این‌ها مدتی است درهای ایستگاه راه‌آهن تهران به روی گردشگران باز شده تا برونده تاریخی این ایستگاه را که در فهرست اثری ملی نیز ثبت شده، مرور کنند.

برنامه حرکت قطارهای گردشگری به پهنه تداخل با قطارهای مسافری و باری، تا کنون بسیار محدود بوده و حتی در برخی مسیرها موقتی اجرا شده است، اما تمایل شرکت‌های حمل و نقل ریلی و آژانس‌های مسافرتی برای اجرای تورهای ریلی، از شکل‌گیری هم‌زمان بازار و محصولی جدید در گردشگری حکایت دارد که شاید به ارزان شدن سفر هم کمکی کند.

حامد خلیلی، مجری قطار گردشگری لرستان که رئیس سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری بارها به تبلیغ آن پرداخته و سفر با این قطار را راهی برای رسیدن ارزان گردشگران به غرب مغفول مانده از صنعت گردشگری دانسته است، به ایستا گفت: این قطار یک ریل باس با چهار واگن به ظرفیت ۳۳۶ نفر است که در همان مسیر ریلی تهران خوزستان حرکت می‌کند، اما با توجه به جاذبه‌های این منطقه تنها